

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Tertiæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romæ, 1619

Vtru[m] potestas ministerij i[n] sacrame[n]tis co[n]ueniat malis? 5

urn:nbn:de:hbz:466:1-38725

oriretur : sicut apud illos, qui dicebant, Ego sum Pauli, ego autem Apollo, ego verò Cephæ: vt dicitur 1. ad Cor. 1.

Ad secundum dicendum, quòd obiectio illa procedit de potestate auctoritatis, quæ conuenit Christo secundum quod est Deus: licet & potestas excellentiæ possit auctoritas nominari, per comparisonem ad alios ministros. Vnde super illud 1. ad Corint. 1. Diuisus est Christus, dicit glo. † quòd potuit eis dare auctoritatem baptizandi, quibus contulit ministerium.

gl. or. ibi.

Ad tertium dicendum, quòd ad hoc inconueniens euitandum, ne scilicet multa capita in Ecclesia essent, Christus noluit potestatem suæ excellentiæ ministris communicare. Si tamen communicasset, ipse esset caput principaliter, alij verò secundario.

ARTIC. V.

Vtrum per malos ministros sacramenta conferri possint?

354

AD quintum sic proceditur. Videtur, quòd per malos ministros sacramenta conferri non possint. Sacramenta enim nouæ legis, ordinantur ad emundationem culpæ, & collationem gratiæ. Sed mali, cum sint immundi, non possunt alios à peccato mundare (secundum illud Eccl. 34. Ab immundo quis mundabitur?) & etiam cum gratiam non habeant, non videtur quòd gratiam conferre possint: quia nullus dat quod non habet. Non ergo videtur, quòd per malos sacramenta conferri possint.

Inj. a. 9.
cor. 4.
di. 5. q. 2.
ar. 2. q.
d. 7. q. 3.
a. 1. q. 1. 2
q. 3. a. 3.
q. 5. ad 2.
q. 4. cõt.
c. 76.

¶ 2 Præterea, Tota virtus sacramentorum derivatur à Christo: vt dictum est †. Sed mali sunt præcisi à Christo: quia non habent charitatem, per quæ membra capiti vniuntur: secundum illud 1. Ioan. 4. Qui manet in charitate, in Deo manet, & Deus in eo. Ergo videtur, quòd per malos sacramenta conferri non possint.

ar. 3. hu-
ius q.

¶ 3 Præterea, Si desit aliquid horum, quæ debitum est esse in sacramentis, non perficitur sacramen-

mentum : sicut si desit debita forma, vel debita materia . Sed debitus minister sacramenti est ille , qui caret macula peccati: secundum illud Leuit. 21. Homo de semine tuo per familias , qui habuerit maculam, non offeret panes Deo suo, nec accedet ad ministerium eius. Ergo videtur, quòd si minister sit malus, nihil efficiatur in sacramento .

trac. 5, in SED contra est, quod August. dicit * super illud
Ioan. 1. cir. Ioann. 1. Super quem videris Spiritum, &c. Quid in
me. 10. 9. Christo non nouerat Ioannes ? potestatem baptisimi, ipsum Dominum habiturum & sibi retenturum, sed ministerium plane transiturum in bonos, & malos . Quid tibi facit malus minister, vbi bonus est dominus ?

a. 1. q. 3 RESPONDEO dicendum, quòd sicut dictum est *huius q.* ministri Ecclesiæ instrumentaliter operantur in sacramentis, eo quòd quodammodo eadem ratio est ministri, & instrumenti. Sicut autem supra dictum est *, instrumentum non agit secundum propriam formam aut virtutem, sed secundum virtutem eius, à quo mouetur . Et ideo accidit instrumento in quantum est instrumentum, qualemcumque formam, vel virtutem habeat, præter id quod exigitur ad rationem instrumenti, sicut quod corpus medici (quod est instrumentum animæ habentis artem) sit sanum vel infirmum: & sicut quod fistula per quam transit aqua, sit argentea, vel plumbea . Vnde ministri Ecclesiæ possunt sacramenta conferre, etiam si sint mali.

Ad primum ergo dicendum, quòd ministri Ecclesiæ neque à peccatis mundant homines ad sacramenta accedentes, neque gratiam conferunt sua virtute : sed hoc facit Christus sua potestate per eos, sicut per quadam instrumenta. Et ideo effectus consequitur, in suscipientibus sacramenta, non secundum similitudinem ministrorum, sed secundum configurationem ad Christum.

Ad secundum dicendum, quòd per charitatem membra Christi vniuntur suo capiti, vt ab eo vitam reci-

reci-

recipiant: quia, vt dicitur primæ Ioan. 2. Qui non diligit, manet in morte. Poteft autem aliquis operari per instrumentum carens vita, & à fe fe paratum, quantum ad corporis vnionem, dummodo fit coniunctum per quamdam motionem: aliter enim operatur artifex per manum, & aliter per securim. Sic igitur Christus operatur in sacramentis, & per bonos, tamquam per membra viuentia, & per malos, tamquam per instrumenta carentia vita.

Ad tertium dicendum, quòd aliquid eſt debitum eſſe in ſacramento dupliciter. Vno modo ſicut exiſtens de neceſſitate ſacramenti, quod quidem ſi deſit, non perficitur ſacramentum: ſicut ſi deſit debita forma, vel debita materia. Alio modo eſt aliquid debitum eſſe in ſacramento ſecundum quamdam decentiam: & hoc modo debitum eſt, vt miniſtri ſacramentorum ſint boni.

ARTIC. VI.

Vtrum mali miniſtrantes ſacramenta, peccent? 355

AD ſextum ſic proceditur. Videtur, quòd mali miniſtrantes ſacramenta, non peccent. Sicut enim miniſtratur Deo in ſacramentis, ita per opera charitatis. Vnde dicitur Heb. vlt. Beneficentiæ & communionis nolite obliuiſci: talibus enim hoſtijs promeretur Deus. Sed mali non peccant ſi miniſtrent Deo in operibus charitatis, quinimò hoc eſt eis conſolendum: ſecundum illud Daniel. 4. Conſilium meum tibi placeat, peccata tua eleemoſynis redime. Ergo videtur, quòd mali non peccent ſacramenta miniſtrando.

4. di. 5. q.
2. a. 2. q.
4 cor. &
di. 19. q.
2. art. 2.
co. & di.
24. q. 1.
a. 2. q. 1.
& a. 3. q.
1. & 5.

¶ 2 Præterea, Quicumque communicat alicui in peccato, etiam ipſe eſt reus peccati, ſecundum illud Roman. 1. Digni ſunt morte, non ſolum qui peccata faciunt, ſed etiam qui conſentiunt facientibus. Sed ſi mali miniſtri peccent, ſacramenta miniſtrando, illi qui ab eis ſacramenta recipiunt, eis in peccato communicant. Ergo etiam ipſi peccarent: quod videtur inconueniens.

¶ 3 Præ-